

Білосніжка та семеро гномів

Євген Литвиненко

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Білосніжка та семеро гномів

Жили собі король із королевою. І мали вони доньку, принцесу, дуже милу й добру дівчинку. У принцеси було волосся чорне, як вороняче крило, а шкіра ніжна та біла, як сніг. Тому всі називали її Білосніжкою.

Король рано овдовів і незабаром одружився з однією вельможною дамою, котру вважали найвродливішою в усьому королівстві. Вона не злюбила Білосніжки з першого погляду, і бідолашна дівчинка намагалася не потрапляти мачусі зайвий раз на очі.

Білосніжчина мачуха привезла з собою у палац чарівне дзеркало. Щоранку вона питала в нього:

— Хто в нашому королівстві найвродливіший? Покажи!

І щоразу бачила королева в дзеркалі своє обличчя. Та якось побачила не себе, а свою пасербицю — Білосніжку. Від гніву мало не розбила мачуха дзеркало. І надумала вона занапастити дівчинку. Звеліла своєму слугі відвести її у ліс, прив'язати до дерева й залишити на неминучу смерть. Та слуга пожалів дівчинку — не став прив'язувати її до дерева, а посадив під кущиком і пішов.

Залишилася Білосніжка в лісі сама-самісінька.

Звечоріло. Ліс оповила темрява. Нічого не вдієш — Білосніжка знайшла місце, де було сухіше, згорнулася клубочком і заснула.

Уранці вона прокинулася від пташиного щебету. Яскраво світило сонце, усюди пурхали гарні метелики, усі травинки, квітки та листочки бриніли краплями вранішньої роси. Білосніжка нарвала собі квітів і вирушила навімання.

Нарешті дівчинка вийшла на лісову стежину й вирішила нікуди з неї не звертати. Довго йшла й зрештою вийшла на галявину. Побачила вдалині крихітну хатинку, підійшла ближче, але й зблизька хатинка виявилася такою ж маленькою.

Білосніжка постукала в двері. Ніхто їй не відповів. Тоді вона зайшла всередину й побачила в кімнаті стіл. На столі — сім маленьких мисочок і сім маленьких чашок. Білосніжка піднялася нагору. Там у кімнатці вона побачила сім ліжечок.

Хатинка дуже сподобалася їй, вона спустилася вниз, на кухню, і вирішила приготувати обід. Дівчинка подумала, що мешканці цієї хатинки, можливо, не проженуть її.

Білосніжка не помилилася. У хатинці жили семеро смішних чоловічків — семеро маленьких гномів. Гноми були добрими, веселими і вельми дружними. Щоправда, вони трішки злякалися, коли повернулися додому й побачили незнайому дівчинку. Але дуже зраділи, помітивши, який смачний обід на них чекає.

Білосніжка та гноми відразу заприятелювали. Дівчинка розповіла їм свою сумну історію й попрохала не проганяти її.

— Лишайся з нами! Ти будеш нашою турботливою господинею, — зраділи гноми.

Щодня вони йшли на роботу в гори — копати руду, а Білосніжка залишалася сама — прибирала, прала, готувала обід і чекала на повернення своїх нових маленьких приятелів.

А тим часом мачуха дізналася про обман свого слуги. Той запевнив її, що прив'язав дівчинку до дерева неподалік від лігвища вовків. Але наступного ранку чарівне дзеркало показало лихій мачусі Білосніжку, здорову й неушкоджену, в маленькій хатинці у гномів.

Тепер мачуха вирішила звести зі світу пасербицю власними руками.

Перевдяглася вона бабусею-мандрівницею, поклала в кошик отруєне яблуко й вирушила до лісу шукати хатинку гномів.

Чи довгою, чи короткою дорогою йшла мачуха, але вийшла на стежину, що привела її до хатинки.

Білосніжка саме поралася на кухні, коли почула стукіт у двері. На порозі стояла згорблена бабуся у великому чудернацькому капелюсі. Обличчя її не було видно зовсім.

— Чи можу я вам чимось допомогти? — спитала Білосніжка.

— Мені треба спочити. Я стомилася в дорозі, — відповіла бабуся.

— Я впустила б вас, та мені заборонено пускати в дім чужих, — згадала Білосніжка наказ гномів.

— Розумниця! За твій послух я подарую тобі рум'яне яблучко, пригощайся, — і простягла мачуха Білосніжці отруєне яблуко.

Тільки-но дівчинка хотіла подякувати бабусі за гостинець, як її і слід прохолов. Надкусила Білосніжка яблуко й враз упала як мертва.

...

Далі — у повній книжці «Білосніжка та семеро гномів».
nashaknyga.com.ua